

1954—55 og med yderligere 1 portion til 33 pct. for finansåret 1955—56.

Loven indeholder også nogle bestemmelser om reguleringen af de i valgloven hjemlede vederlag og pensioner til nuværende og tidligere medlemmer af folketinget (rigsdagen) m. fl. Disse bestemmelser er imidlertid ophævet ved lov nr. 193 af 11. juni 1954 om ændringer i lov nr. 171 af 31. marts 1953 om valg til folketinget m. m.

Under lovforslagets behandling i folketinget føjedes til de forannævnte bestemmelser nogle nye regler, hvis formål er at *hindre de lønningsmæssige konsekvenser af proformægteskaber*, der indgås med separation og skilsmisse for øje for at skaffe de pågældende lønningsmæssige fordele.

Nyordningen går principielt ud på, at separerede eller fra-skilte, der opnår separation eller skilsmisse efter den 1. juni 1954, i henseende til reguleringstillæg behandles på samme måde som ugifte, så at der til opnåelse af fuldt reguleringstillæg kræves både forsørgerpligt overfor børn under 18 år og egen husstand. Mens det efter den hidtidige lovgivning har været således, at de pågældende fik udbetalt fuldt reguleringstillæg, når blot eet af de to kriterier var opfyldt, vil den nye regel bevirke, at begge betingelser må være opfyldt.

Samtidig med at dette princip fastslås, har man imidlertid udvidet de finansministeren ved tjenestemandsløvens § 95 tillagte dispensationsbeføjelser. I henhold til denne bestemmelse kunne finansministeren fravige reglerne i § 92, stk. 1, bl. a. i følgende tilfælde:

a) Tjenestemænd og pensionister, der hidtil har oppebåret fuldt reguleringstillæg, kan med finansministerens tilladelse, når „særlige forhold taler derfor“, fortsat oppebære dette, uanset at ændringer i den ægteskabelige stilling eller husstandsforholdet egentlig skulle bevirke nedsættelse. Betingelsen, at de pågældende skulle være fyldt 60 år, bortfaldt indtil videre ved normeringsloven for 1948—49; bortfaldet er nu gjort permanent.

b) Tjenestemænd og pensionister, der ikke tidligere har